
Shri Krishna Stavanam

श्रीकृष्णस्तवनम्

Document Information

Text title : Shri Krishna Stavanam

File name : kRRiShNastavanam.itx

Category : vishhnu, vishnu, moropanta, stava, krishna, shataka

Location : doc_vishhnu

Author : Mayurakavi or Moropanta

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : Stotras composed by Moropanta mayUrakavi

Latest update : December 23, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 23, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Krishna Stavanam

श्रीकृष्णस्तवनम्

(गीतिवृत्तम्)

केशव! के शवतुल्या न स्वयि विभुभाः स्वला मलाकाराः ?

भक्तास्तव सक्ताः स्तवनतिपूजासु प्रभो! न के धन्याः? ॥ १ ॥

माधव! साधव अेव त्वयशसि रता न दुर्जना मलिनाः ।

(१)उंसा एव नो दृष्टा मौक्तिककवलारता बकाः काकाः ॥ २ ॥

यत्यादृकथ! भगवन्नत्यादरतस्त्वमुपगताछरणम्(२) ।

नत्या सकृदपि कृतया सत्यानन्दप्रदो भवसि सधैः ॥ ३ ॥

यस्साधुगीतया त्वं कीर्त्या निजयापि देव! । मुदमेषि ।

तत्तां तभ प्रियार्थं गातुमहं प्रेमतः प्रवृत्तोऽस्मि ॥ ४ ॥

दत्वा विषमपरिमितं लब्धं त्वत्तोऽमृतं नु पूतनया ।

(३)पूतनयाऽध वृतस्त्वं कीर्त्या तत अेव नित्यनूतनया ॥ ५ ॥

(४)यः सति साधुः स तथा न यथाऽसति साधुरीज्य अेष सताम् ।

सदसि कथयन्ति कवयः पापोद्धृतिमेव विस्मरन्ति न ताम् ॥ ६ ॥

अथि ! के त्वयि केशव! न छि विनता (५)विनतातनूजवाह! जनाः ।

कंसारे! कं सारे पीते ते यशसि न य (६)पुमर्थमिताः ॥ ७ ॥

अजगरमज(७) गरनिधिमरिमत्युग्रं प्रस्तसारमशिशुवरसम् ।

अकरोरमृतनिधिं किं न करो दाता जनायते सुदृष्टे ॥ ८ ॥

अमुना यमुनामिव मे मतिमपदोषां पदा(८) कदा कर्ता ।

वद भो मदभोगिमथन ! पृच्छामि यतस्त्वमादृतो यशसि ॥ ९ ॥

कुरु कुरुवर(९) एव पतिते मयि शरतव्य एव देव! । संसारे ।

करुणां करुणावरुणालय ! वरदगुरो! मुकुन्द ! कंसारे! ॥ १० ॥

जानन्नथ्यहमहितैः प्रसभं विषयैर्जनैः स (१०)धर्म एव ।

कीडितुमलं प्रवृत्तस्त्वं दीनानां स अवेव बन्धुरसि ॥ ११ ॥

कामादिभिरहितैर्मे मतिरुग्रैः कौरवैरिव प्रसलं ।

धर्मस्य वधूरिव ङाऽन्यायाद्विवशीकृता त्वया रक्षया ॥ १२ ॥

कंसाराते! कीर्तिः कं सारा ते जनं न पातुमलम् ।

(११) वसुधाधाराद्ये विभो! न (१२)सुधाधारा क्षमावितुं रुग्णम् ॥ १३ ॥

य उपायनं प्रदातुं (१३)पृथुकप्रसूति त उपागतो, भवता ।

अवता स दीनबन्धोऽकारि सुधामा पदं मुधामाशु ॥ १४ ॥

कविना न विना प्रजति ज्यतिं, बह्वपि यशः प्रभोर्जातु ।

मुदितमतः कुरु मां कविमविगीतकथा यथासुभं गातुम् ॥ १५ ॥

पीतांशुक ! गीता शुककविना वाल्मीकिनेव रामस्य ।

रसिकाः पियन्ति भवतः कीर्तिं देवाः सुधामिवाजस्रम् ॥ १६ ॥

साधु शुकनेव पुनर्गीतानि यशांसि ते मयूरेण ।

ज्यतिं प्रयान्तु लोके भोः ! के अद्भ्यदरा न (१४)नव्यरसे ? ॥ १७ ॥

स्तोतुमनसमकरोः किल गल्ले स्पृष्ट्वा ध्रुवं ध्रुवं दरतः(१५)

तद्भ्रामामादरतः कुरु पुरुकरुणार्थं निजनुतौ निपुणम् ॥ १८ ॥

नुतिकृतिकृतादरस्त्वं सद्यसि सतां श्रुतमिति श्रुतिज्ञानां ।

त्वां तेन ते नमजनमन्दारं प्रार्थये नमन्नङ्घ्रिम् ॥ १९ ॥

ननु ते न नुतेरधिकं मतमन्यद्यदि तद्विष्टमेव तव ।

वितर वरं मथ्याश्रितहित रवरञ्जितजगत्स्ववंशेन(१६) ॥ २० ॥

स्तुत्वास्तु त्वामभयमिह संसारे भोः प्रभो! । जनो धन्यः ।

याये यतस्त्वमिच्छां पूरयसि सुभं वदान्यमूर्धन्यः ॥ २१ ॥

येनार्थिकामपूर्तिः क्रियते वलु ञटिति पारिजातन ।

स मया कथं नु रमया पूजितमपलाय ते पदं सेव्यः? ॥ २२ ॥

भवदाश्रितैः स (१७) लभ्यस्त्वं तु न जात्वपि तदाश्रितैर्भगवन्! ।

भामाद्धारि स सततं न भवान् स्थित षन्द्रमदिरान्तरपि ॥ २३ ॥

तं जऽमविवेकिनमगमस्वाधीनं(१८) समाम्रथिष्यति कः ।

त्वां प्रभुमपास्य सर्वगमादिकविं करुणामण्डिलकामकरम् ॥ २४ ॥

अन्तर्बहिरपि कठिनश्चितामणिरुपक अवे भल्लेषः ।
 कामधुगपि पशुरशुभं भवतोऽन्यत्राथ सर्वमस्माकम् ॥ २५ ॥
 ब्रह्माद्योऽपि देवाः कृच्छ्रे(१८) त्वां देवदेवमुपयान्ति ।
 सगदा(२०) जगदाधार! (२१)प्राज्यामृतपाणिमिव गुरुं लिषमाम् ॥ २६ ॥
 यः पुरदाढं यङ्के शङ्केण प्रार्थितः प्रभुः(२२) सपदि ।
 सोऽपि वृकव्यसनास्केल विलयं गत अवे रक्षितो भवता ॥ २७ ॥
 भीतांस्त्रातुं दातुं वरमभिलषितं समस्तमर्थिभ्यः ।
 अनलसमनलसमं (२३) भलशलभलये त्वां वदन्ति सत्कवयः ॥ २८ ॥
 गजमम्बुजन्तुशङ्खकान्नकाय्यकायुधावता(२४) भवता ।
 दत्तमनुकवाप्यभयं संसारग्राहपीरितेभ्यो(उरप) नः ॥ २९ ॥
 नारायणेत्यजामिल आङ्कुश्यापत्यमत्यपत्यमतिः ।
 त्वां प्राप पापनिलयः डिल यः (२६)शतकल्पनिरयवासाहः ॥ ३० ॥
 त्वामहमनिशं (२७)कलये कलये यदत्तसाध्वसोऽसि त्वं ।
 (२८)प्राणतेर्यत्ना अवमा अव मामित्यानतं दयालुमणो! ॥ ३१ ॥
 ऐकस्त्वमेव शाश्वत आस्से सुभमञ्जनाम! । यदनल्ये ।
 कल्पेऽपिलोकानां भो भगवन् ! भोगिभोगमयतल्ये ॥ ३२ ॥
 नाथ कथङ्कारं ते मडिमानमगाधमिममलो! । ब्रूमः ।
 यत्त्वत्तवविचारैऽयाद्यास्ते प्रभुरयञ्चल ब्रूमः ॥ ३३ ॥
 गोप्या कोऽप्यामस्ते पांसुलयापि प्रसाद ईश्वरतः ।
 सत्याप्यत्यादृतया (२९) न मया न मयाद(३०) उच्यतेऽप्यभिलैः ॥ ३४ ॥
 अद्भोऽस्युलूभले त्वं गोप्या हन्त! । व्रजे स दाम्ना यं ।
 ज्ञातुं क्वयो न वयोगतमपि पश्यन्ति भलु सदाऽऽन्नायम् ॥ ३५ ॥
 (३१)अवतारातिभ्यो जगदवतारा देव! । ये गृहीतास्ते ।
 माधुरतः साधुरतः कोऽपि नतेष्विह तु स्रूहृता भडवः ॥ ३६ ॥
 षड् गोकुलं व्रतं ते शिशवोऽप्यसवः कुमारिकाः श्रुतयः ।
 गोपा गुरवः परमेश्वर किं बहुनारयः प्रियातिथयः ॥ ३७ ॥
 (३२)माथुरमवताराभिमं मन्येऽपिलकामकरुपतरुमेव ।
 वस्तु सकलमेकरसीकर्तुं द्रुतमस्ति जगति न रुमेव ॥ ३८ ॥

भुक्तं सऽ पशुपशिशुभिरुक्तं कृतमेव गोपवामदृशां ।
 भुक्तं याशु वियोगे युक्तं भगवत्यदः किमात्मरते ? ॥ ३९ ॥
 भक्तानां पुरतस्वां नर्सयतीत्यं स्वभक्तवत्सलता ।
 न व्यापूतो भवानिव कोऽपि कुटुम्भी क्वचित् कुटुम्बे स्वे ॥ ४० ॥
 पार्थसलायस्य न ते का वा रीतिः कुटुम्बिरीतिरिव ?
 दूतत्वं सूतत्वं भजतो व्रजतोऽनृतेन यापि पथा ॥ ४१ ॥
 सक्तं सपत्नमथनं भक्तं भजता किरीटिनं पार्थ ।
 व्यक्तं निजमाहितत्वं त्यक्तं स्वीकृत्य साधु सारथ्यम् ॥ ४२ ॥
 सोढ्वाध्यायासमरं समरं गत्वाऽसुसंशयं प्राप्य ।
 लुब्धेनेव स्वार्थः पार्थः परिरक्षितस्त्वया व्यसने ॥ ४३ ॥
 भङ्गे श्रीकान्त ! नवे शान्तनये(३३) प्रकुपिते प्रतिज्ञायाः ।
 प्राप्तस्तथा न कम्पं त्वं पङ्कजनेत्र ! लुटि यथा सप्युः ॥ ४४ ॥
 उपनिषदां सर्वस्वं मूर्त्तं श्रेयः श्रियः सतां सत्त्वं ।
 (३४)वपुरापगेयसमरेऽनादृतमिषुविक्षतं न ते मित्रम् ॥ ४५ ॥
 श्रितमवतस्तव भीष्माद्रथयङ्कभृतः क्षतप्रतिज्ञास्य ।
 अद्यापि सत्यसन्धैरप्युच्चैर्गीयते यशः सदसि ॥ ४६ ॥
 (३५)भगवन्नूनं नूनं श्रितसमवनतोऽन्यदण्डिलमपि कर्म ।
 परिपालयन्त्यदकलमर्जुनमसि सर्वथा सतामीड्यः ॥ ४७ ॥
 भक्तं नक्तन्विवमपि (३६)कपिकेतुं नेतुमीप्सितां पदवीं ।
 किं किं न रक्षता कृतमुस किं किं कारितं न वान्यैस्ते ॥ ४८ ॥
 धर्मो यदवददन्तं यदकाण्डेऽदर्शनं जगाम रविः ।
 यदभजद्विषुतत्वं कुरुगुरुन्यद्यथ्य तत्तवैव मतम् ॥ ४९ ॥
 धर्मद्विषोऽनुसरणे न रणेऽपि धनुभृतां गुरोर्विजयः ।
 धर्मस्य तु ध्रुवं सोऽशस्त्रस्यापीति त उपदिष्टमिह ॥ ५० ॥
 यद्यत्कृतं त्वयेश्वर श्रुवानामाशु तत्समुद्भूतये ।
 श्रुतवेच्छया नृमूर्त्या श्रीसप्या शृण्वतः सतां धृतये(३७) ॥ ५१ ॥
 अद्भोप्या राधिकयाराधि (३८)कथाधूसुतेन याप्यन्तः ।

दृढत्ववगदं पदं ते ध्यायन्ति विमुक्तिपदमपि न सन्तः ॥ ५२ ॥

राधामाधायोरसि बाधा माधाम्नि कामजा दृत्वा ।

सुमं गुमं सतमःपुञ्जे कुञ्जे स्मरन्ति यतयस्त्वाम् ॥ ५३ ॥

गोपीर्भुक्त्वापि विटैः कृत्वापि न दस्युभिः (३८)सम स्तेयं ।

दृत्वापि धातुडैस्त्वं जगति गुणस्तेऽदृभुतः समस्तेऽयम् ॥ ५४ ॥

यासां स्वया सुसञ्चितमपदृत्तमेकान्ततोऽपि नवनीतं ।

ताभिरबलाभिरपि वद मनसि दृते देव! किं न तव नीतम् ॥ ५५ ॥

राधास्तननिडितदृशं गलदमलस्तन्यभिन्दुवदनेन्दुं ।

त्वां ध्यायत्यन्तःश्रीः साधुसभा साश्रु (४०)सात्मकुस्समपि ॥ ५६ ॥

त्वामधिकदम्भमबलापटुपटपाटश्चरं (४१) विलिप्य यथा ।

सत्यः प्रत्यहमात्मवतसंसिद्ध्यै भजति पतिमस्यः ॥ ५७ ॥

दीपमिव त्वां स्नेहादृष्ट्वासितरूपसम्पदं गोप्यः ।

अभजन्तद्गिका षव मरणाभयमपास्य रुचिररुचिरुचयः ॥ ५८ ॥

(४२) मृत्स्नाशनागसि विभो! । भीताया विश्रदर्शानाम्नातुः ।

स्वस्मिन्दुर्लभपुत्रस्नेहापायात्वमेव बडुभीतः ॥ ५९ ॥

डा! । अत! अन्त! पिबन्तं त्वाममृतनिधिं द्रुतं निरस्य भुवि ।

याता माता बडुमतदुग्धा, मुग्धाः भलु मियो जात्या ॥ ६० ॥

दुग्धे मुग्धे किमधिकमम्भ! । त्वं अत! सुवञ्चितासीति ।

ज्ञापयितुमेवमेव त्वं गोरसभाजनेऽकरोः कोपम् ॥ ६१ ॥

गुरुभिरपि गुरुवरेण य भवता ये बोधिताः कृतौ गुरवः ।

उत कथं तेऽप्यन्या बन्धावडमेव यैर्वृतं कर्म ॥ ६२ ॥

धन्या मन्यामल षड ता रामाः(४३) सस्कृतोऽसि मामिस्त्वं ।

अज्ञपतीनां नौकाः सत्यः सत्यः स्तुतिर्न माडिमासाम् ॥ ६३ ॥

श्रीकरधृतो जडोऽपि प्राप यशो जगति (४४)पर्वतः स (४५) ततं ।

(४६)तदुर्दिनमप्यभवत्साधुमतं पुण्यपर्वतः सततम् ॥ ६४ ॥

करुणामृतधन ! करुणामृतवृष्ट्या ते जितैव सा वृष्टिः ।

(४७)जडजाप्यधः पतन्ती उेतुः पङ्कस्य या य कम्पस्य ॥ ६५ ॥

गोवर्धनधर! तव (४८)भुजवीक्षाक्षराविस्मृतात्मना स्त्रीणां ।
अपि (४९) भरशब्दा अब्दाः शम्पाः कम्पाय नाभवन्मनसः ॥ ६६ ॥

त्रासेन साडोस्मातः सुलुटां सममुद्धृतो गवां पुच्छैः ।
अवतारितः पुनर्गिरिरिन्द्रमदभरेण साकमीश्वर ! ते ॥ ६७ ॥

(५०)भूगोलभृद्भुजगमनमनुकुर्वन्(५१) वीलयया धृताडार्यः ।
उच्यैर्बभौ भुजस्ते छत्रस्य मडेन्द्रनीलदण्डे एव ॥ ६८ ॥

वपुषः कान्त्या मेघास्तव करकाराशयः(पर) स्मितप्रभया ।
तरितोऽपि वाससा भलु पीता (५३) भीता भुजाद् ध्रुवं वाताः ॥ ६९ ॥

पर्वतधरेण भवता वनधरो वीलययाद्रिभिद्विजितः ।
आस्तां गिरिरपि हरिरपि जेतुमलं त्वं तृणेन कालमपि ॥ ७० ॥

(५४)गोत्रारेर्वज्रभृतः कुङ्काद्रिरिकलोऽप्यपक्षोऽपि(५५)
प्राप्तो जयं न भङ्गं सत्पुरुषभुजाश्रितो न को विजयी? ॥ ७१ ॥

अमितापराधशमनं नमनं तव पादयोः सङ्कटिहितं ।
व्यतिरेकोऽर्थान्तरन्यासश्च ।

किं द्रागिन्द्राहूरीकर्तुमघमतोऽन्यददभुतं तीर्थम् ॥ ७२ ॥

आगस्कृत्सु नमत्सु द्राक्कुरुषे त्वं क्षमां भृशं करुणः ।
अपराधिना न येत्किं कवयं तव यादुकालभीतिजुषाम् ॥ ७३ ॥

त्रातो न कस्तृणादिर्जुवस्ते स्वपदरेणुना दरतः ।
कश्च यरः संसाराभशकाटिर्मधुरवेणुनादरतः ॥ ७४ ॥

यश्चुवितस्त्वयानिशामीश्वर! । परमादृतेन वंशस्तं(५६)
मन्ये रमाधराद्धरमिड माधुर्यं सदा नवं शस्तम् ॥ ७५ ॥

जगता सममनुभूतं माधुर्यं युम्भता त्वया यस्य ।
स वरं श्रियोऽधरादिति वदता कविना श्रियः किमपराद्धं ? ॥ ७६ ॥

कास्ताः स्त्रियो न नीता वंशेन (५७)स्थाणुभावममुना याः ।
अन्यासां कैव कथा? सुकविशुक (५८)स्तम्भमाड यमुनायाः ॥ ७७ ॥

ओणो(५९) न केवलं तव वेणो रवमोडितो भुजङ्गोऽपि ।
डिंस्रोऽपि देव! अडुना किं (६०)स्रोतश्चारिजन्तुनिकरोऽपि ॥ ७८ ॥

(६१) धुसदां सुमोडिता रवमधु पाययता च वेणुना सत्यः ।

पिदधे श्रुती शयाभ्यां यासां मुभमीक्ष्य मङ्गु नामत्यः ॥ ७९ ॥
 वंशो राकाजनेरेशोरपि(६२) तापनाशको मधुरः ।
 कोऽप्योघ (६३) ओष वडता गोप्यो दूरं लृता रसैर्येन ॥ ८० ॥
 भगदं जगदन्तर्वहिरस्तु सम्भुत्तव(६४) यशोऽमृतं पीत्वा ।
 धति भगवत्यपराद्धं विधिना षलु वत्सवत्सपान्दरता ॥ ८१ ॥
 तदनुभवाक्तोर्भूमो वयमद्भुतमेव उन्त मोडस्तं ।
 निन्ये वशमाकृष्य धुमिणिव निजं गृहं तमोडस्तम् ॥ ८२ ॥
 पित्रा गवां रसास्ते तव पुत्रेण तु सपालका वत्साः ।
 तस्थरितेन तु सकला गोपा गोप्यो वयं सुराश्च लृताः ॥ ८३ ॥
 स कथं निधः कविभिः संस्थापयितुं पदे प्रशस्ते नः ।
 (६५)योऽमृतसागरक्रेनस्तेनमिड ततान ते यशस्तेनः ॥ ८४ ॥
 (६६)कृष्णघट्टित्यातं दुर्लभमतुलैस्तपोव्रतैश्चीर्णैः ।
 प्राप्ता गोप्यो गावस्तश्चूभूत्वं भियो जगन्मातुः ॥ ८५ ॥
 यद्योगोप्यो गावस्त्वामापुष्टस्यमीश्वरं जगतः ।
 न गतः किमिडोत्कर्षं विध्यपराधोऽपि(६७) नाकिनां नगतः ॥ ८६ ॥
 अङ्गीकृता यदा ते गोगोपीनां जगद्गुरो! । सुतता ।
 मूर्तिर्न केवलं तव जाता सतीर्तिरपि जगत्सु तता ॥ ८७ ॥
 विधिपशुपशुपसमदृशा (६८) गोपकरायत्तभन्धमोक्षाण ।
 वसायितेन भगवन् ! दाम्भ्यर्पितकन्धरेण तृणमशितम् ॥ ८८ ॥
 तेषां यत्स्वतनुभुवा(६९) धनमपलुतमीश! । सत्यपतिनापि ।
 तेषां तदनूनाधिकमात्मधनं तेऽर्पितं सदीज्येन ॥ ८९ ॥
 (७०)सवसंस्कृतलविषोऽपि प्रापितमृश्वैः पदं त्यया यवसं ।
 भवसन्तराजोऽष्टुरलं उन्त तृणेष्वपि तदा नतेश्ववसम् ॥ ९० ॥
 डा उन्त ! । तं तमन्तर्भावयतोऽनुग्रहं भजे भवतः ।
 मम तदपात्रस्य मनः किं तां चिन्ता अवीमि यां यातम् ॥ ९१ ॥
 वत्सीभूतं अलम अलमप्रमुषैर्महात्माभिविश्चिन्त्यं ।
 त्वां गोगोपीगोपाः पुपुषुः प्रेमज्ञान्तनौ य रोमाञ्चम् ॥ ९२ ॥

स्वर्गाद्गुरु सस्यपदं सत्यपदाद्गुरुतरं य वैकुण्ठं ।
 वैकुण्ठादपि गुरुतममवनौ वृन्दावनं वनं मन्ये ॥ ८३ ॥
 याः पूर्वं न क्वचिदपि कस्मैचिदपि प्रदर्शिताः प्रभुषा ।
 अत्रैव पीतपट! ता अटता नटता त्वया कलाः सकलाः ॥ ८४ ॥
 यौ कमलावक्षस्यपि वक्षोजस्पर्शाभूरिरक्तत लौ ।
 तौ तव वृन्दावनभुवि यङ्कमणं यङ्कतुश्चिरं यरणौ ॥ ८५ ॥
 वृन्दावनेऽनुभूतं गोपैर्गोपीभिरपि य यद्गोभिः ।
 तन्नन्देऽपि न सुरैर्नानन्दवनेऽपि पण्डितैः शर्म ॥ ८६ ॥
 यरणासरोजरजोभिर्देवसरिस्कृतिपयैः पुरा प्राप्तैः ।
 मडिमानमियन्तमिता वृन्दावनभूः किमङ्किता पटकैः ॥ ८७ ॥
 तृणगुल्मप्रततिद्रुमदृषदो वृन्दावनेऽत्र धूलिरपि ।
 सर्वं तीर्थशताधिकमीश्वर! (७९)तीर्थाङ्घ्रिणा कृतं भवता ॥ ८८ ॥
 भोः ! कतमो लोकतमो बाह्यं उत्तुं क्षमोऽन्य आदित्यात् ।
 तेजस्विपूज्यपादात् आन्तरमपि लोकभन्धुतस्वत्तः ॥ ८९ ॥
 दुग्ध(७२)भुवाभ्मोधिरिव स्वेन निरुपमेन तेजसा यशसा ।
 शौरिभुवा भवता द्रागप्ययमप्ययमलं भवो नीतः ॥ ९० ॥
 गोपोऽपि पण्डितानां सर्वेषां सम्मतः सदा नन्दः ।
 यत्तैरलब्धगन्धस्त्वमपि तदङ्गु गतः सदानन्दः ॥ ९०१ ॥
 जगति यशोदानन्दौ धन्यौ शिशुना त्वया जगद्गुरुरा ।
 (७३)उक्तावाश्विष्य गले यौ शतकृत्वस्त्वयाम्भ! तातेति ॥ ९०२ ॥
 वृद्धैरलमन्यैर्नो मैत्री भवतैव गोपशिशुनाऽस्तां ।
 वृद्धसभा यामासास्त्वत्तो मुदमाश्रपीड पिशुनास्ताम् ॥ ९०३ ॥
 (७४)यमभृतमुथो वरं निजकिंसलयतोऽमंस्त देवविटपी तं ।
 तं घोषयोपिदधरं विटेन भवता पीतं धन्यं ।
 किं घोषयोपिदधरं धन्यं भ्रूमो न देव विटपीतम् ॥ ९०४ ॥
 द्वास्त्रवति धीः श्रुते ते यशसि यथा नस्तथा न वेदान्ते ।
 लब्धरतिः स्वपिति भुवि न पत्यङ्कुऽपीतरा(७५) न वेदान्ते ॥ ९०५ ॥
 त्वां सगुणं ब्रह्म वयं निर्गुणामपि नाथ संश्रिताः कवयः ।

રુચિવૈચિત્ર્યાદેકેડલકૃતિમિવ હેમ કેવલમિવાન્યે ॥ ૧૦૬ ॥

કૈવલ્યં પદમામા યે ભક્તા યે ચ વિદ્વિષસ્તવ તે ।

તેન શ્રિતા વયં ત્વાં બ્રૂમો ભગવન્! પ્રભો! નમો ભવતે ॥ ૧૦૭ ॥

સકલં(૭૬) સ્વવયઃ કવચસ્તવ યત્ર વચસ્થમમૃતકરમહસઃ ।

સુચશઃ કાલે દેશે વ્યવહારે તનયન્તિ તત્રૈવ ॥ ૧૦૮ ॥

સરસિ સરોજમિવ ત્વયિ હૃદયમિદં નઃ સુજીવને વસતુ ।

તત્ર(૭૭) શ્રીરિવ ભક્તિશ્ચાત્રાપિ પરન્તુ માત્ર સેવ ચલા ॥ ૧૦૯ ॥

ગીત્યા મૃગ ઇવ કુશલૈઃ કામી પ્રભુરિવ સુરૂપચાર્પિતયા ।

ભક્ત્યા ભાગવતૈસ્ત્વં ભગવન્ ! બહુભિર્વશીકૃતોડસ્થાશુ ॥ ૧૧૦ ॥

હૃશ્રસ્તં(૭૮) કસ્ય કવેઃ કાલાચ્છૃતરત્નસાનુકમ્પસ્ય ।

તવ સંશ્રયેઞ્ચ પાદૌ શ્રિતચિન્તારત્નસાનુકમ્પસ્ય ॥ ૧૧૧ ॥

ઇતિ શ્રીરામનન્દનમયૂરવિરચિતં શ્રીકૃષ્ણસ્તવનં સમ્પૂર્ણમ્ ।

ટિપ્પણિ

૧। યથા હંસા મૌક્તિકાનાં કવલેચ્ચાદૃતા દૃષ્ટાસ્તથા દુર્જના ઇવ બકાઃ મલિના ઇવ કાકાશ્ચ નો દૃષ્ટા ન દૃષ્ટાઃ ઇત્યન્યયઃ ।

૨। ઉપગતાન્ શરણમિતિ પદચ્છેદઃ ।

૩। પૂતનયા પવિત્રયા । પવિત્રાર્થે પૂતનશબ્દો ન કુત્રાપિ દૃષ્ટયરઃ ।

૪। યથા અસતિ દુર્જને સાધુઃ સતામીડયો ભવતિ ન તથા સતિ સત્પુરુષે સાધુરિત્યન્યયઃ ।

૫। વિનતાતનૂજો વૈનતેયો વાહઃ વાહનં યસ્ય તત્સમ્મુદ્ધૌ ।

૬। પુમર્થ પુરુષાર્થ ધર્માર્થકામમોક્ષાપ્યમ્ ।

૭। અજ હે કૃષ્ણ । ગરસ્ય વિષસ્ય નિધિમ્ ।

૮। ત્વપદસચ્ચરણેન યમુનામિવ ત્વદ્રસત્યા મે મતિમપદોષાં વિગતદોષાં કદા

કર્તા કરિષ્યસીતિ યોજના ।

૯। શરતલ્યે પતિતે કુરુવરે ભીષ્મે ।

૧૦। ધર્મો યુધિષ્ઠિરઃ । અહિતૈર્જનૈઃ કૌરવૈઃ ।

૧૧। વસુધાધાર આઘ ઇતિ સમ્બુદ્ધિસ્થં પદદ્રયમ્ ।

૧૨। સુધાધારા રુગણમવિતું રક્ષિતું ક્ષમા ન કિમિતિ પ્રશ્નઃ । ક્ષમૈવેત્યર્થઃ ।

૧૩। પૃથુકાનાં પ્રસતિમ્ । તે ઉપગતસ્ત્વામુપગત ઇત્યર્થઃ ।

૧૪। નવ્યે રસે સર્વેડપિ બહ્વાદરા ઇત્યર્થઃ ।

૧૫। શઙ્ખેન ગલે સ્પૃષ્ટ્વા ત્વં ધ્રુવાખ્યં વાલં ધ્રુવં નિશ્ચિતં સ્તોતુમનસમકરોરિતિ યોજના ।

- १६। स्ववशेन स्ववेणुनिर्गतेन रवेण राजितं जगद्येन तत्सम्बुद्धौ । सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात्समासः ।
 १७। स पारिजातः ।
 १८। अगं वृक्षं पारिजातमिति यावत् । व्यतिरेकेण पारिजाताद्भगवानेव श्रेष्ठ इति सूच्यते ।
 १९। कृच्छ्रे सङ्कुटे ।
 २०। सगदाः सातङ्गा भीता इत्यर्थः ।
 २१। अमृतलस्तं धन्वन्तरिमित्यर्थः ।
 २२। प्रभुः शिवः । वृको भस्मासुरः ।
 २३। भवा अेव शलभास्तेषां लये विनाशेऽनलसममग्निसदृशम् ।
 २४। अम्बु-जन्तुषु जलजन्तुषु शकात् श्रेष्ठात् ।
 २५। “षडःर्गाग्रालपीडितेभ्यः” इति पाठान्तरं । षडःर्गाः कामादीनां समूहः ।
 २६। शतं कल्याणं निरयवासं नरकवासमर्हतीति तादृशः ।
 २७। कलये मनसि करोमि चिन्तयामीत्यर्थः ।
 २८। प्रणतेर्यत्राः अवमाः अपरित्याज्याः । सदा मया प्रणतिः कार्यैवेत्यर्थः ।
 २९। “अत्यानतया” इति पाठान्तरम् ।
 ३०। मया अदः इति पदच्छेदः ।
 ३१। अरातिभ्यो रिपुभ्यः ।
 ३२। मथुरायां भवम् ।
 ३३। भीष्मे ।
 ३४। आपगेयो भीष्मस्तेन सल समरे ।
 ३५। भगवन्ं उिनं इति पदच्छेदः ।
 ३६। अर्जुनम् ।
 ३७। प्रमोदाय ।
 ३८। क्याधूसुतः प्रह्लादः ।
 ३९। समः स्तेयमिति पदच्छेदः । विटैर्न दस्युभिः समः त्वं स्तेयं कृत्वापीति योजना ।
 ४०। सात्मकुत्समात्मनो निन्दया सलितं यथा स्यात्तथा ।
 ४१। स्तेनम् ।
 ४२। मृत्सनाया मृत्तिकायाः अशनेन लक्षणो न यदागः योऽपराधस्तस्मिन् ।
 ४३। ऋषिपत्न्यः ।
 ४४। गोवर्धनगिरिः ।
 ४५। व्यासम् ।
 ४६। मेघश्छन्नमलः ।
 ४७। उलयोरभेदाज्जलजा । पङ्कस्य कम्पस्य च डेतुरित्यन्वयः ।

- ૪૮। ભુજવીક્ષાયાં ક્ષણં વિસ્મૃતઃ આત્મા યાભિસ્તાસામ્ ।
 ૪૯। ગર્જન્તઃ ।
 ૫૦। શેષં ઇત્યનેન નકારસ્થાનુનાસિકો લકારઃ કવિના ન પ્રયુક્તઃ ।
 ૫૧। અત્ર “તોલિં” । ઇત્યનેન નકારસ્થાનુનાસિકા લકારઃ કવિના ન પ્રયુક્તઃ ।
 ૫૨। કરકા વર્ષોપલાસ્તાસા રાશયઃ ।
 ૫૩। પીતાઃ પીતવર્ણાસ્તડિતઃ ।
 ૫૪। ગોત્રાણાં પર્વતાનામરેન્દ્રાત્ ।
 ૫૫। પુરા પર્વતાનાં પક્ષા આસંસ્તે ચ મહેન્દ્રેણ ચ્છિન્ના ઇતિ કથાત્ર લક્ષ્યતે ।
 ૫૬। વેણુઃ ।
 ૫૭। સ્થાણોઃ સ્તમ્ભસ્ય ભાવં ધર્મ સ્તબ્ધતામિનિ યાવત્ ।
 ૫૮। યમુનાયા જલમપિ નિશ્ચલમાસીદિત્યાહેત્યર્થઃ ।
 ૫૯। હરિણઃ ।
 ૬૦। જલચરસમૂહઃ ।
 ૬૧। યાસાં મુખં વીક્ષ્ય પુરા નાસત્યોડશ્ચિનીકુમારઃ પાણિભ્યાં મ્હુ સપદિ શ્રુતી શ્રોત્રે પિદધે પિહિતવાસ્તા ધુસદાં દેવાનાં સત્યોડપિ સ્ત્રિયોડપિ રવમધુ પાયયતા વેણુના સુમોહિતા નિતરાં મોહિતા ઇત્યર્થઃ ।
 ૬૨। અંશોઃ કિરણાત્ । જ્યોત્સ્નાયા ઇત્યર્થઃ ।
 ૬૩। એષ વેણુરવસ્ય કોડાપ્યપૂર્વ એવ ઓઘઃ પ્રવાહઃ । યેન વહતા રસૈઃ શૃંગારાદિભિર્જલૈશ્ચ ગોપ્યો દૂરં હૃતાઃ “દૂરં ગોપ્યો વહતા રસૈર્હૃતા યેન” ઇતિ પાઠાન્તરમ્ ।
 ૬૪। મુદા સહિતં યથા તથા ।
 ૬૫। અમૃતસાગરસ્ય દુગ્ધસાગરસ્ય ચઃ ફેનસ્તસ્ય સ્તેનં ચૌર્યકરમ્ । તતોડાપ્યધિકં ધવલમિત્યર્થઃ ।
 ૬૬। યત્ અદિત્યા આમમિતિ પદચ્છદઃ । દેવજનન્યા યત્ કૃચ્છ્રાદામમિત્યન્યયઃ ।
 ૬૭। વિધેર્બ્રહ્મણઃ અપરાધસ્ત્વાં ગોપીનાં પુત્રં વિદધતો વિધેરપરાધ એવ । સ તુ તાસાં નાકિનાં નગતઃ કલ્પવૃક્ષાદપ્યધિકં ફલમદાદિત્યપરાધસ્યોત્કર્ષઃ ।
 ૬૮। “સમકરુણ” ઇતિ પાઠાન્તરમ્ ।
 ૬૯। સ્વપુત્રેણ બ્રહ્મણા ।
 ૭૦। સવે યો સંસ્કૃતાદ હવિષોડપિ । યવસં તૃણામ્ ।
 ૭૧। તીર્થ ક્ષેત્રં અઘ્ની યસ્ય તેન ।
 ૭૨। કુમ્ભભુવા અગસ્ત્યેન ।
 ૭૩। યૌ યશોદાનન્દૌ ત્વયા અમ્ભ ! તાત ! ઇતિ શતકૃત્વો ગલે સમાશ્લિષ્યોક્તૌ ઇત્યન્યયઃ ।
 ૭૪। યં દેવવિટપી કલ્પવૃક્ષોડમૃતં મુગ્જતા નિજપલ્લવાદ્દરમંસ્ત ન બ્રૂમઃ કિમિતિ પ્રશ્નઃ ।
 ૭૫। “પ્યન્યથા” ઇતિ સાધુઃ પાઠઃ । (મયૂરકવિઃ)
 ૭૬। કવયો યત્રામૃતકરમહસો વચસ્યં તવ સુચશો યત્ર કાલે દેશે

व्यवहारे य वतते तत्रैव तत्सकलं स्ववयो नयन्तीत्यन्वयः ।

७७। त्वयि श्रीरिव नो भक्तिर्वसतु । सा भक्तिस्तु सा श्रीरिवात्र त्वयि यथा मास्तु षति योजना ।

७८। हे श्रितानां चिन्तारत्न चिन्तामणो ! श्रुतो रत्नसानोर्मोरोः कम्पो येन तादृशस्य कस्य कवेः पण्डितस्य कालान्मृत्योस्त्रस्तं भीतं हृन्मनः सानुकम्पस्य करुणावतस्तव पादौ न संश्रयेत् । सर्वस्यापि मनस्ते पादौ संश्रयेद्वेत्त्यर्थः ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

——
Shri Krishna Stavanam

pdf was typeset on December 23, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

